

ที่นี่อารยะ:13

ชุดที่นี่อารยะ

อารยวิถีทัศน์

คุณค่าแห่งความเป็นคน

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

สารบัญ

คำนิยมโดย

พระครูวินัยธร(มหา)กิตติศักดิ์ โคตมสิริโส (ศ.สียวน)	X
ฯพณฯ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ	XIII
ฯพณฯ อำนวย ปะติเส	XV
ฯพณฯ รศ.ดร.โกสิน พลกุล	XVII
ฯพณฯ ไชยวัฒน์ สินสุวงศ์	XX
พล.ต.อ.สุนทร ซ้ายขวัญ	XXII
ศ.ดร.สุนทร บุญญาธิการ	XXIV
รศ.ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร	XXV
นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	XXVII
นายขรรค์ชัย บุนปาน	XXVIII

คำนำ

XXIX

ส่วนที่ 01

อารยวิถีก่อนเป้าหมายชีวิต

...ผมมีอุดมคติในการใช้ชีวิตอย่างไร?

1

1	อุดมคตินิยมที่สมจริง (Realistic Idealist)	2
2	ถวิลหาสังคมยูโทเปีย (Utopian Realist)	7
3	ท้องถิ่นนิยมกระทบโลกา (Global Localist)	13
4	คิดสร้างสิ่งยิ่งใหญ่ ใส่ใจสิ่งเล็กน้อย (Microscopic Megalophilia)	20

ส่วนที่ 02

อารยวิถีก่อนการใช้ชีวิต

...ผมใช้ชีวิตอย่างไร?

25

5	เป็น: ผู้เชี่ยวชาญที่รอบทิศ (Well Rounded Specialist)	26
6	เป็น: นักคิดที่ใช้ปัญญานำ เคลื่อนด้วยพลังใจ (Passionate Intellectual)	30
7	เป็น: นักธุรกิจเพื่อมนุษย (Humanitarian Businessman)	36
8	เป็น: นักนวัตกรรมที่ประหยัด (Thrifty Innovationist)	41
9	เป็น: นักทฤษฎีที่ปฏิบัติได้ (Pragmatic Theorist)	48
10	เป็น: นักวิจัย ปทัสถาน-ปฏิฐานนิยม (Normative Positivist)	53
11	เป็น: นักอนาคตศาสตร์บนฐานอดีตและปัจจุบัน
(History Rooted Contemporary Futurist)	60

สารบัญ

ส่วนที่ 03

อารยวิถีก่อนในการมองโลกและมองชีวิต

...ผมมองโลกและมองชีวิตอย่างไร?

65

- 12 มอง: ภาพใหญ่ โยงใยภาพย่อย (Microscopic Macroscopist) 66
- 13 มอง: แง่ดีที่สมจริง (Realistic Optimist) 70
- 14 มอง: สองขั้วแบบมีเฉด (Shaded Dualist) 74
- 15 มอง: จิตนิยมกำกับวัตถุนิยม (Material Spiritualist) 81
- 16 มอง: สิทธิเสมอนหน้าที่ (Right-Duty Balancer) 85

ส่วนที่ 04

อารยวิถีก่อนต่อผู้อื่น

...ผมอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างไร?

97

- 17 อยู่: ส่วนตัว..จิตภาพนิยม ส่วนรวม..ฆราวาสนิยม (Spiritual Secularist) 98
- 18 อยู่: ชุมชนนิยม เคารพปัจเจก (Individualistic Collectivist) 102
- 19 อยู่: จุดยืนหลัก 'วงใน' เชื่อมแนวร่วม 'วงนอก' (Inclusive Exclusivist) 109
- 20 อยู่: ร่วมเรื่องใหญ่ แยกเรื่องย่อย (Exclusive Universalist) 114
- 21 อยู่: นักสร้างเอกภาพในความแตกต่างหลากหลาย (Diversity Unifier) 118

ส่วนที่ 05

อารยวิถีก่อนต่อสังคม

...ผมมีแนวคิดจัดการสังคมอย่างไร?

127

- 22 ทำ: กฎนิยมบนฐานคุณค่านิยม (Value-Based Rulist) 128
- 23 ทำ: ร่วมสมัยโยงใยประเพณี (Traditional Modernist) 135
- 24 ทำ: อนุรักษ์นิยมหัวก้าวหน้า (Progressive Conservative) 140
- 25 ทำ: ก้าวหน้านิยมหัวอนุรักษ์ (Conservative Progressive) 144
- 26 ทำ: ทุนนิยมบนฐานคุณธรรม (Virtus Capitalism) 151

สารบัญ

ส่วนที่
06

อารยวิถีทัศน์ในการทำงาน

...ผมใช้ตรรกาวะอย่างไร?

159

• ภาวะการนำ - ผมนำอย่างไร?

27	คิด : คลุม 4 ทิศ (Comprehensive Thinking)	160
28	คิด : วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Visionary)	164
29	คิด : ยิงปืนนัดเดียวได้นกทุกฝูง (Minformax)	179
30	คิด : รูปรธรรมบนฐานนามธรรม (Abstractized Concretist)	185
31	คิด : แปลงสภาพแบบสร้างสรรค์ (Constructive Transformer)	191

• ภาวะบริหาร - ผมบริหารอย่างไร?

32	ไวแต่ช้า (Fastest Slow-Lifer)	196
33	ระบบนิยมที่ยืดหยุ่นได้ (Adjustable Systemizer)	203
34	กติกานิยมผสมดุลพินิจ (Discretionary Rulist)	213
35	ไร้ขีดจำกัด ในความจำกัด (Finite Infinitist)	219
36	ยึดหลักการ ยืดหยุ่นหลักปฏิบัติ (Flexible Principalist)	225
37	ทำเรื่องยากให้เข้าใจง่าย (Complexity Simplifier)	229

• ภาวะคุณธรรม - ผมใช้คุณธรรมอย่างไร?

38	คุณธรรมนิยมแบบลงลึก (Engaged Meritocratist)	242
39	ใช้อำนาจน้อยสุด (Power Minimalist)	246
40	อุปถัมภ์แบบชอบธรรม (Meritocratic Patron)	250

บทส่งท้าย 255

บรรณานุกรม 258

คำนำ

อารยวิถีก่อน: คุณค่าแห่งความเป็นคน

“เราต้องบิความสามารถออกมาใช้ประโยชน์ให้หมด เหมือนอ้อยที่เอาเข้าเครื่องรีด ต้องรีดน้ำออกมาให้หมด มิเช่นนั้น เราจะตายไปโดยยังเหลือสิ่งดีที่ใช้ยังไม่หมด”¹

ผมจำได้ในตอนเด็ก ๆ เคยเดินผ่านรถเข็นขายน้ำอ้อย เห็นต้นอ้อยกำลังถูกเครื่องคั้นน้ำอ้อยรีดเอาน้ำออกมาจนแห้ง ในใจคิดว่า ต้นอ้อยที่ลำต้นแข็งมาก ๆ ถ้าไม่มีเครื่องคั้นที่แข็งแรงกว่า คงลำบากมากกว่าใครจะได้กินน้ำอ้อยที่หอมหวานชื่นใจ และออยนั้นคงให้ประโยชน์แก่นมนุษย์ได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น..

ต้นอ้อยต้องถูกบีบจนแบน และรีดคั้นเอาน้ำออกมาให้ได้มากที่สุด เหลือเพียงกากอ้อยแห้ง ๆ ที่ไม่มีน้ำเหลืออยู่ อ้อยต้นนั้นจึงเกิดประโยชน์สูงสุด

ต้นอ้อยทำให้ผมย้อนมาคิดถึงตัวเอง...

ผมเกิดมาชีวิตเดียว และตั้งแต่เกิดจนถึงวันนี้ ผมได้เก็บเกี่ยว เรียนรู้ศาสตร์และศิลป์หลากหลายสาขา อย่างมีความรู้และรอบรู้เรื่องต่าง ๆ พอจะมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ จากการทำงานด้านต่าง ๆ มานับไม่ถ้วนลงลึกทั้ง 6 ประมวลพลชีวิต ได้แก่ ประมวลพลวิชาการ ประมวลพลราชการและการเมือง ประมวลพลการต่างประเทศ ประมวลพลธุรกิจและบริหาร ประมวลพลสื่อสารมวลชน และประมวลพลประชาสัมพันธ์

ผมได้ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ได้เรียนรู้ทั้งจากความสำเร็จและความล้มเหลว ได้มีโอกาสเดินทางไปรอบโลก ได้เห็นโลก ได้สัมผัสวิถีชีวิตที่แตกต่างหลากหลายมากมาย ได้ใช้เวลาคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับชีวิต และกลั่นกรองเรื่องต่าง ๆ จนตกผลึกเป็นหลักหมุดแห่งชีวิต มีหลักปรัชญาชีวิต หลักคิดชีวิต หลักวิชาชีวิต หลักการชีวิต และหลักปฏิบัติชีวิต ในเรื่องต่าง ๆ มากมาย ที่หล่อหลอมจากตัวตนของผม และเป็นตัวตนของผมในทุกวันนี้

¹ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). ข้อคิดเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : ชัคเชส มีเดีย, หน้า 128.

ถ้าทุก ๆ สิ่งดีที่มีในตัวผม ผมเก็บไว้กับตัวอย่าไรค่า เป็นการลงทุนชีวิตที่สูงง
เปล่า สิ่งที่ผมเรียนรู้และเก็บสะสมมาทั้งชีวิต เมื่อไม่ได้นำออกมาใช้ ไม่นำมา
ถ่ายทอดให้คนอื่นต่อ ๆ ไปได้เรียนรู้ ย่อมสูญสลายไปพร้อมกับตัว ในวันที่ต้องจาก
โลกนี้ไป...

ผมจึงตั้งปณิธานในใจว่า จะนำสิ่งดีในตัวออกมาใช้ให้หมด ทั้งความรู้ ความ
สามารถ ศักยภาพทุกด้าน รวมทั้ง เวลา ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ และทุกสิ่งทุก
อย่างนำออกมาใช้ให้หมด สุดความพยายาม ในทุกๆบทบาทที่ผมเป็น ในทุก ๆ
วิถีทางเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดแก่สังคมไทย และโลกใบนี้ เหมือน
อ้อยที่ถูกคั้นน้ำทั้งหมดที่มีในตัวออกมา เพื่อแผ้วเจือจานเกิดประโยชน์ได้มากที่สุด
เท่าที่จะสามารถทำได้

หนังสือ อารยวิถีทัศน์ : คุณค่าแห่งความเป็นคน เล่มนี้ เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่
ผมได้รังสรรค์ 'คุณค่าแห่งความเป็นตัวตน' ถ่ายทอด ความเป็นตัวตนเนื้อแท้แห่งชีวิต
ในมิติต่าง ๆ เป็นมุมมองต่อโลกและชีวิต เป็นวิถีคิดและเป็นวิถีชีวิตที่เลือกเดินตลอด
ชีวิต ทำให้รู้ว่า ผมเป็นคนอย่างไร โดยสรุปออกมาเป็น อารยวิถีทัศน์ 40 ประการ
ที่ทำให้รู้ว่า ผมมีอุดมคติในการใช้ชีวิตอย่างไร? ผมใช้ชีวิตอย่างไร? ผมมองโลก
และมองชีวิตอย่างไร? ผมอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างไร? ผมมีแนวคิดจัดการสังคม
อย่างไร? และผมใช้ไตรภวะในการทำงานอย่างไร?

ผมพยายามกลั่นกรองความเป็นตัวผมทั้งหมดในวิถีทัศน์ต่าง ๆ ครอบคลุมทุก
มิติชีวิตออกมาให้ได้มากที่สุด และนำเสนอ 40 ประเด็นแรก และหากมีโอกาสจะ
นำเสนอวิถีทัศน์อีกมากที่ยังไม่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ ด้วยหวังว่าจะเกิดประโยชน์
ทั้งต่อคนรุ่นนี้และคนรุ่นหลังได้เรียนรู้ ได้ประโยชน์ นำไปคิดใคร่ครวญ นำไปปรับ
ใช้กับตนเอง นำไปเปลี่ยนแปลงตนเองให้คิดได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เพื่อให้
สามารถปลดปล่อยศักยภาพในตัว เพื่อสร้างคุณค่าสูงสุดทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น ประเทศ
ชาติ และโลกใบนี้ต่อไป

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

1

อารยวิถีกักตน ในเป้าหมายชีวิต

...ผมมีอุดมคติในการใช้ชีวิตอย่างไร?

1

อุดมคตินิยมที่สมจริง (Realistic Idealist)

ในสังคมทุกยุคสมัย จะมีการปะทะกันระหว่างกลุ่มแนวคิด 2 ชั่วเสมอ
ระหว่าง **พวกอุดมคตินิยม (Idealist)** กับ **พวกสมจริงนิยม (Realist)**

พวกอุดมคตินิยม จะปักหลักมั่นในอุดมคติของตน ยึดเป้าหมาย
อุดมการณ์ที่ตน เชื่อว่ามีคุณค่าสูงส่ง คาดหวังอนาคตในแง่ดีที่อยากเห็น
แต่คนที่ยึดอุดมคติอย่างสุดโต่ง มักมีมุมมองวิหิตคิด วิธีปฏิบัติแบบเอียงข้าง
มักไม่สนใจว่าเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในขณะนั้นหรือไม่ ไม่สนใจ
ว่าเหมาะสมกับคน ระบบ และบริบทในสังคมนั้นหรือไม่

ยกตัวอย่างเช่น

...พวกที่ยึดสังคมอุดมคติสุดโต่ง เชื่อว่า สังคมที่ดีต้องไม่มีสิ่งที่
ผิดศีลธรรม รัฐต้องไม่ส่งเสริมอบายมุขทุกรูปแบบ กลุ่มนี้ก็จะต่อต้าน
ไม่ให้เปิดคาสิโนถูกกฎหมาย ต่อต้านไม่ให้มีโสเภณีถูกกฎหมาย แม้
ความเป็นจริงในสังคมขณะนั้นมีสิ่งผิดศีลธรรมได้ดินเต็มไปหมด

...พวกที่เชื่อในคุณค่ามนุษย์สุดโต่ง เชื่อในสิทธิการมีชีวิต จะ
ต่อต้านโทษประหารชีวิตในทุกกรณี โดยไม่สนใจว่าบุคคลนั้นกระทำ
ความผิดร้ายแรง สร้างความเสียหายต่อสังคมเพียงใด

...พวกที่ยึดอุดมคติประชาธิปไตยสุดโต่ง เชื่อในหลักเสียงส่วนใหญ่ แม้เสียงส่วนใหญ่อาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด และต่อต้านเผด็จการทุกรูปแบบ แม้ว่าจะเหมาะสมในการแก้ไขสถานการณ์วิกฤตขณะนั้น

การยึดมั่นอุดมคติจนเอียงไปข้างหนึ่งมากเกินไป อาจส่งผลให้ปฏิบัติไม่ได้จริง ผลลัพธ์ไม่เกิด เป็นเพียงความเพ้อฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาความยุ่งยากมหาศาลตามมา หากอุดมคตินั้นขัดแย้งกับโลกความจริง ย่อมไม่ได้รับการยอมรับ และไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติถึงคนจำนวนมากได้

ในทางกลับกัน พวกสมจริงนิยม หรือมองโลกตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง ตามสถานการณ์ ไม่มองโลกสวย แต่จะใช้ประสบการณ์และเหตุผลในการวิเคราะห์ตีความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตัดสินตามสภาพจริง

ยกตัวอย่างเช่น

...ถ้าประชาธิปไตยสร้างปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เกิดการแบ่งขั้วทางความคิด จนนำไปสู่ความรุนแรง พวกสมจริงนิยมจะยอมรับการแทรกแซงจากอำนาจเผด็จการทหาร เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เพราะจะทำให้ประเทศสงบสุข ดีกว่าดิ้นดันแก้ปัญหาแบบเดิมที่ไม่สามารถแก้ได้

...ในเมื่อไม่สามารถห้ามไม่ให้คนในสังคมเล่นการพนัน ไม่สามารถปิดกั้นธุรกิจขายบริการทางเพศได้ ทางที่ดีกว่า รัฐก็ควรทำให้ถูกกฎหมายไปเลย จะได้ควบคุมได้และเก็บภาษีเพื่อมาช่วยสังคมได้

อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นสมจริงนิยมแบบสุดโต่ง อาจทำให้ไม่มี 'สมอ' ทางอุดมคติ ไว้เป็นตัวค้ำค้ำย ไหลไปตามความเหมาะสมของสภาพความเป็นจริง ซึ่งอาจทำให้ตัดสินใจผิดพลาดเพราะไม่มีจุดยืนที่ถูกต้อง เช่น หากเห็นว่าไม่สามารถทานกระแสทำแท้งเสรี จึงเห็นด้วยว่ารัฐควรแก้กฎหมายนี้ ซึ่งถ้าไม่คิดรอบคอบอาจส่งผลร้ายตามมา เช่น คนจะเกิดความคลุมเครือในความผิดกฎหมายศีลธรรม หญิงที่ตั้งครรภ์จะขาดความรับผิดชอบง่ายขึ้น สิทธิการมีชีวิตของทารกในครรภ์จะไม่มีใครปกป้อง เป็นต้น

ในวิทัศน์ของผม ผมไม่ใช่คนสุดโต่งไปทางใดทางหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้อยู่ตรงกลางแบบหารสอง ระหว่าง อุดมคตินิยม กับ สมจริงนิยม

ผมเป็นพวกอุดมคตินิยม (idealist) คือ เชื่อในสิ่งที่ดีสูงสุด อยากให้สิ่งที่ดีแท้ งามแท้ จริ่งแท้เกิดขึ้น อยากมีส่วนร่วมทำให้สิ่งต่าง ๆ ไปถึงซึ่งความสมบูรณ์ ความดีเลิศที่สุด

ขณะเดียวกัน ผมเป็นคนที่เข้าใจโลกความจริง (realistic) ไม่ยึดอุดมคตินิยมแบบสุดโต่ง หรือยึดอุดมคติแบบ 'เพื่อฝัน' โดยไม่สนใจความเป็นไปได้หรือไม่ในโลกความเป็นจริง แต่ยอมรับความสมจริง และพยายามพาไปถึงเป้าหมายอุดมคติที่ฝันไว้ จากรากฐานของความเป็นจริง

จุดยืนของผม จึงเป็นพวก
อุดมคตินิยมที่สมจริง (Realistic Idealist)
คือ ยึดอุดมคติที่เป็นไปได้จริง

ผมเป็นอุดมคตินิยม โดยในเรื่องต่าง ๆ ผมจะมีเป้าหมายอุดมคติที่อยากเห็น อยากไปให้ถึงเสมอ อาทิ

ชีวิตในอุดมคติ

...ชีวิตที่ใช้อย่างมีคุณค่าสูงสุดเท่าที่คน ๆ หนึ่งจะสามารถทำได้ โดยนำทุกสิ่งทุกอย่างที่มีในชีวิตมาใช้ให้เต็มศักยภาพ ใช้ทุกนาทีของชีวิตอย่างคุ้มค่า ร่วมกับทุกคนที่เราชักชวนโน้มน้าวให้ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่โลกใบนี้ มุ่งให้เกิดผลผลิตผลลัพธ์ของชีวิตที่มากที่สุด

เพื่อนในอุดมคติ

...เพื่อนร่วมอุดมการณ์ มีจิตสร้างชาติเสมอกัน ร่วมผูกพันตลอดชีวิต ช่วยกันทำให้อุดมการณ์สำเร็จ ไม่สำเร็จไม่เลิก

คนในอุดมคติ

...คนที่เห็นแก่ส่วนรวม ก่อนส่วนตน
...คนที่ยึดปรัชญาปัจเจกอารยะ - ความดีแท้ ความงามแท้ และความจริงแท้เป็นศูนย์กลางในการดำเนินชีวิต
...คนที่อยู่ร่วมกันในสังคม โดยยึดหลักปรัชญาสังคมอารยะ คำนึงเสรีภาพที่พึงประสงค์ เสมอภาคที่พึงประสงค์ และภราดรภาพที่พึงประสงค์
...คนที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ทำในสิ่งที่มีคุณค่า เพื่อเป้าหมายที่มีคุณค่า

การศึกษาในอุดมคติ

...การศึกษาต้องสร้างคนให้พ้นจากการอยู่เพื่ออัตตา และเพื่อชีวา เป็นการอยู่เพื่อปวงประชา

ประเทศไทยในอุดมคติ

...เจริญงอกงามอย่างบูรณาการ สมดุลและยั่งยืนในทุกด้าน ทั้งทางด้าน
วัตถุ จิตใจ บนฐานคุณธรรม
...สังคมพหุเอกานิยม มีเอกภาพในความแตกต่างหลากหลาย
...สังคมแบ่งชนชั้นที่ความตึงตึง
...เศรษฐกิจสวัสดิภาพ เศรษฐกิจมั่งคั่งและยั่งยืน
...ไม่มีใครยากจนยกเว้นสมัครใจ
...การเมืองมีเสรีภาพและเสถียรภาพ
...ปกครองในระบอบอารยธิปไตย – ประชาธิปไตยบนฐานธรรมาธิปไตย
...และอุดมคติสูงสุดของผม คือ ประารถนาเห็นสังคมไทยเป็น **‘สังคม
แห่งความดี’**

อุดมคติที่สมจริงของผม เป็นอุดมคติที่เป็นไปได้จริง ซึ่ง ‘เป็นไปได้จริง’ ของผมไม่ได้แปลว่า ง่ายที่จะทำให้สำเร็จเป็นจริง อาจเป็นเรื่องยากลำบาก เป็นเรื่องที่ดูเหมือนไกลเกินเอื้อม และในสายตาของคนจำนวนมาก อาจมองว่า เพื่อฝัน เป็นไปไม่ได้ แต่ในมุมมองของผม ถ้าอุดมคตินั้น ‘เลอค่า’ ควรแก่การยึดถือและค้ำค่าพอที่จะทุ่มเททั้งชีวิตลงไป เพราะเห็นโอกาสทำสำเร็จได้จริง

ผมจึงตั้งปณิธานไว้กับตัวเองว่า จะใช้ทุกสิ่งที่มีในตัว สร้างประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ จะอุทิศชีวิตเพื่อสร้างสังคมไทยเป็นสังคมแห่งความดีให้ได้

แม้ต้องเผชิญอุปสรรคปัญหาความยากลำบาก แม้ต้องทำชั่วชีวิตก็จะยินดีลงมือทำ โดยพยายามทำให้สมจริงมากที่สุด ร่วมกับเพื่อนร่วมอุดมการณ์ทุกคน!!

2

กวีลหาสังคมยูโทเปีย (Utopian Realist)

ผมเป็นพวกกวีลหาสังคมยูโทเปีย หรือสังคมที่มีความสมบูรณ์แบบ แต่เข้าใจความจริงว่า ในหลายเรื่องที่ยากเห็นนั้น อาจเป็นไปได้ในวันนี้ เราจำเป็นต้องอยู่กับความจริงเป็นหลัก แต่ไม่ได้ทิ้ง 'ยูโทเปีย' ที่อยู่ในใจ และหวังว่าจะสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างมันให้เป็นจริงได้ในสักวัน

ผมจึงเรียกตัวเองว่าเป็น

Utopian Realist - พวกกวีลหาสังคมยูโทเปีย

ผมอยู่กับโลกจริงได้ ไม่อยู่กับโลกฝันเฟื่อง เข้าใจโลกความจริงที่มีความจำกัด แต่ไม่ได้ยอมปล่อยให้มันเป็นไปตามนั้น ยังคงคาดหวังความสมบูรณ์แบบในอนาคต โดยพยายามหาทางเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ด้วยความหวังในใจเสมอว่า ความเป็นยูโทเปียในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นจริงได้

ยกตัวอย่างเช่น ผมเชื่อในส่วนตัวของคน แต่ผมเข้าใจความจริงว่า คนแต่ละคนนั้นย่อมมีส่วนเสีย และที่สำคัญมีแนวโน้มที่จะถูกดึงดูดให้ทำความชั่วได้ง่ายกว่าทำความดี ตามกฎธรรมชาติที่ผมคิดขึ้น เรียกว่า **กฎแรงโน้มถ่วงความชั่ว**

กฎแรงโน้มถ่วงความชั่ว ผมให้เป็น **กฎ** เพราะมีลักษณะที่เป็นจริงเสมอ พิสูจน์ได้ว่าถูกต้อง ทดสอบได้ผลตรงกันทุกครั้ง ผ่านการพิสูจน์มาแล้วว่า **มนุษย์ถ่วงไปทางความชั่วมากกว่าความดี**

‘ความชั่ว’ เป็นภาวะตรงข้ามกับ ‘ความดี’ ในความหมายของผมคือ ความคิด คำพูด การกระทำที่เกิดจากความเห็นแก่ตัว มุ่งตอบสนองต่อความปรารถนาของตน มุ่งให้ตนเองได้ประโยชน์ โดยไม่สนใจว่าใครจะเสียประโยชน์ ถ้าชั่วมากอาจไม่คำนึงถึงความถูกผิดทางศีลธรรม ไม่สนใจว่าจะสร้างความเดือดร้อน ความเสียหายหรือทำลายล้างผู้อื่นและสังคมอย่างไร

ในคน ๆ หนึ่งย่อมมีทั้ง ความดี และ ความชั่ว ผสมผสานอยู่ เพราะในบางเรื่องเราอาจเห็นแก่ตัวน้อยหน่อย เห็นแก่ส่วนรวมมากหน่อย ในบางเรื่องเราอาจเห็นแก่ตัวมาก ไม่เห็นแก่คนอื่นเลย

ที่สำคัญ แนวโน้มคนส่วนใหญ่ในสังคม จะเป็นไปตามที่ผมวิเคราะห์ คือ จะถูกถ่วงไปทางความชั่วมากกว่าความดี ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะกระตือรือร้นไปทางคนดีหรือคนไม่ดีก็ตาม!

ผมขออธิบายกฎแรงโน้มถ่วงความชั่วให้เข้าใจง่าย ๆ ด้วยกลไกตลาด – ในตลาดมี **คนซื้อ** กับ **คนขาย** ทั้งสองฝ่ายมีความต้องการสวนทางกัน

คนซื้อ... ต้องการซื้อของคุณภาพดี ราคาถูก

คนขาย... ต้องการขายของได้จำนวนมาก ในราคาสูง
มุ่งกำไรมากที่สุด

กลไกตลาดทำให้ความต้องการของทั้ง 2 ฝ่ายสมดุล

คนซื้อ... ได้ของที่ต้องการในราคาที่ตนพึงพอใจ

คนขาย... ได้ขายของปริมาณและราคาที่ได้รับ

โดยธรรมชาติคนเราจะสนใจแต่ความต้องการและประโยชน์ส่วนตัว ก่อน มุ่งให้ตนเองได้ประโยชน์มากที่สุด เสียประโยชน์น้อยสุด คล้าย ๆ กับการที่ผู้ซื้อย่อมอยากได้ของดีราคาถูก ส่วนผู้ขายต้องการผลิตด้วยต้นทุนต่ำสุด ขายได้กำไรสูงสุด ไม่ได้คำนึงประโยชน์ทางสังคมก่อน ซึ่งเป็นปกติตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

นอกจากนี้ ในการรวมกลุ่มตามธรรมชาติมนุษย์ ย่อมมีความคิด ความชอบ และค่านิยมคล้ายคลึงกัน ดังนั้น เมื่อคนส่วนใหญ่อ้างความต้องการตามธรรมชาติเป็นเรื่องที่ถูกต้อง “ใคร ๆ ก็ทำ” ... ใคร ๆ ก็อยากได้ของดีราคาถูก ...ใคร ๆ ก็อยากขายของได้มาก ๆ กำไรเยอะ ๆ ทำให้เกิดการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ในเรื่องอื่น ๆ เช่นกัน ถ้าสังคมยอมรับการกระทำที่เห็นแก่ตัว ย่อมมีแนวโน้มดึงให้คนในสังคมทำสิ่งที่ไม่ดี สิ่งชั่วร้าย ด้วยความเห็นแก่ตัวไปด้วย เพราะมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ!

ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า ผู้ซื้อและผู้ขายเป็นคนชั่ว เพียงแต่ต้องเปรียบเทียบให้เห็นภาพความจริง ของกฎแรงดึงดูดความชั่ว เพราะธรรมชาติมนุษย์มีแนวโน้มเห็นแก่ตัว ยิ่งหากมีพวกพ้องหรือค่านิยมสังคมยอมรับ

การกระทำบางอย่างที่ไม่ถูกต้อง เพื่อแลกกับผลประโยชน์ส่วนตัว คนในสังคมย่อมมีแนวโน้มกระทำการสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดยไม่รู้สึกละอายแต่อย่างใด

เพราะ ถ้าคนอื่นทำได้ ทำไมเราจะทำไม่ได้??

ยิ่งหากหลักคิดเชิงคุณธรรมในใจ หรือสำนึกในความผิดชอบชั่วดี ของบุคคลนั้น ไม่สามารถจุดรั้ง กระตุ้นให้คิดอย่างถูกต้องได้ พลังความเห็นแก่ตัวย่อมทำให้ตัดสินใจไปตามความโลภ ความลุ่มหลง...อยากได้ อยากมี อยากเป็น มุ่งตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดของตน โดยไม่สนใจว่าจะส่งผลกระทบต่อนักเรียน/ส่วนรวมหรือไม่

...ในหมู่บ้านที่มีการซื้อเสียงช่วงเลือกตั้ง คนในหมู่บ้านจะรู้สึกว่าการรับเงินจากนักการเมือง เพื่อแลกกับการไปลงคะแนนให้เป็นสิ่งที่ผิด เพราะทำกันทั้งหมู่บ้าน แต่รับเงินใครแล้วไม่เลือกคนนั้น..เป็นความผิด ถือว่าไม่ซื่อสัตย์!!

...ในการทำงานของมนุษย์เงินเดือนมักมีสิ่งๆที่เหมือน ๆ กัน คือ ต้องการได้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่น่าพอใจ อยากมีวันหยุดเยอะ ๆ อยากได้โอทีทุกครั้งที่ทำเกินเวลา แต่ต้องการทำงานให้น้อยที่สุด ไม่ชอบงานหนัก งานยาก งานเครียด ใครที่ทำงานทุ่มเทให้องค์กร ไม่รับโอที ยินดีทำงานวันหยุด จะถูกมองเป็นคนประหลาด

ผมวิเคราะห์ไว้นานแล้วว่า คนชั่วดึงดูดให้รวมตัวกัน มีพลัง 'ทำชั่ว' ได้มากกว่าคนดีดึงดูดให้รวมตัวกัน 'ทำดี' เพราะคนชั่วรวมตัวกันบนความต้องการที่ชัดเจน คือ **ประโยชน์ส่วนตัว** ซึ่งมีพลังดึงดูดให้ทำมากกว่า และรวมตัวกันง่ายบนเงื่อนไขเดียวได้ คือ เพื่อให้ได้สิ่งที่ตนเองต้องการ

ตรงกันข้าม การรวมตัวกันของคนดี จะยากกว่า ต้องใช้เงื่อนไขในการรวมตัวมากกว่า เช่น ต้องเสียสละ อุทิศตัว อาจต้องสละทรัพย์สินเงินทอง

เวลา แรงกายแรงใจ และอาจไม่ได้ประโยชน์ส่วนตัวตอบแทน นอกจากความสุขจากการให้

แม้ว่า ผมจะยอมรับ กฎแรงโน้มถ่วงความชั่ว แต่ผมไม่เคยยอมแพ้ และไม่มีวันให้ความชั่วเป็นฝ่ายชนะ!

“ถ้าความดีแพ้ความชั่ว เราต้องลาออกจากความเป็นคน
เพราะความดีต้องชนะ!”

นี่คือ ‘ยูโทเปีย’ ของผม

ผมได้ประกาศให้เพื่อนร่วมอุดมการณ์ ผนึกความเชื่อนี้ไว้ให้ติดแน่น
อยู่ในใจร่วมกัน และพยายามทำให้เป็นจริง

ในระบบมี คนที่มีแนวโน้มใฝ่ดี กับ คนที่มีแนวโน้มใฝ่ชั่ว

คนที่มีแนวโน้มใฝ่ดี... ต้องการคำดีอยู่แล้ว
แค่เสียประโยชน์ส่วนตัว

คนที่มีแนวโน้มใฝ่ชั่ว... ต้องการผลประโยชน์
เมื่อตนเองอยู่แล้ว

สิ่งที่ต้องทำคือ หาวิธีโน้มน้าวให้คนชั่วทำดีมากขึ้น และสกัดไม่ให้คน
ดีถูกดึงไปทำชั่ว!

ผมพูดถึงธรรมชาติมนุษย์ ไม่ได้หมายถึง มนุษย์ทุกคนเป็นคนชั่ว
สมบูรณ์แบบ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่มีธรรมชาติแบบนี้ที่โน้มเอียงไปทางเห็น
แก่ตน แม้คนนั้นจะตัดสินใจทำสิ่งดี แต่ขณะเดียวกันต้องต่อสู้กับแรงโน้ม
ถ่วงให้ทำในสิ่งไม่ดีด้วยเช่นกัน จึงต้องทำให้ความดีมีแรงดึงดูดที่ ‘แรง
มากกว่า’ ความชั่วให้ได้!

ผมพยายามสุดความสามารถที่จะชักชวนผู้ที่มีใจ 'ไม่ตี' อยากทำดี
อยากมีส่วนร่วมสร้างสรรค์สังคม อยากมีส่วนร่วมสร้างชาติ ผมก็กำลังเข้าหากัน
ร่วมกันทำอย่างมีเป้าหมายเชิงอุดมการณ์ร่วมกัน ผ่านองค์กรต่าง ๆ ที่
ร่วมกันสร้างขึ้น อาทิ กองทุนเวลาเพื่อสังคม สถาบันการสร้างชาติ สมัชชา
สยามอารยะ ชมรมเยาวชนสร้างชาติ สถาบันการประกอบการเพื่อสังคม
สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา ฯลฯ เพื่อเป็นช่องทางให้คนดีมีพลัง
ช่วยกันทำดีให้สังคมเห็น ช่วยกันชักชวนคนในสังคมเข้าร่วมเป็นเครือข่าย
ทำดี ช่วยกันสร้างบรรทัดฐานสังคมที่ดีงามดูโน้มน้าวให้คนในสังคมอยากมีส่วน
ทำดี

ผมเชื่อว่า ถ้าเรารวมพลังคนดี ทำดีไปเรื่อย ๆ เราจะสร้าง **'แรงโน้ม
ถ่วงความดี'** ทำให้คนดีเป็นเสียงส่วนใหญ่ในสังคม มีพลังเอาชนะความชั่ว
ได้ในที่สุด..

สังคมยูโทเปียของผม ...**สังคมแห่งความดี คนดีคือคนส่วนใหญ่ของ
แผ่นดิน** จะเป็นจริงได้อย่างแน่นอน!

ถ้าความดีแพ้ความชั่ว
เราต้องลาออกจากความเป็นคน
เพราะความดีต้องชนะ

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
ประธานสมัชชาสยามอารยะ

สยบอารยะ

3

ท้องถิ่นนิยมกระทบโลกา (Global Localist)

ภาพอุดมคติสูงสุดในใจผม คือ อยากเห็นโลกนี้เป็นโลกที่น่าอยู่..ดีงาม
สมบูรณ์แบบ ถ้าเป็นไปได้ผมอยากช่วยเปลี่ยนโลกใบนี้ให้ดีขึ้น โดยไม่ได้
เปลี่ยนเพียงบางจุดแต่เปลี่ยนโลกภาพใหญ่ คือ เปลี่ยนทั้งโลกจริง ๆ ใน
ทุก ๆ เรื่อง

อย่างไรก็ตาม ผมเข้าใจความต้อด้วยที่มนุษย์คนหนึ่งทำอะไรมากไม่
ได้ในระดับโลก จึงยอมรับความจริงว่า ผมมีโอกาสน้อยที่จะเป็นคนเปลี่ยน
โลกภาพใหญ่ได้มากนัก ไม่ใช่เพราะไม่อยากช่วยเปลี่ยน แต่ประเมินแล้ว
เป็นไปได้ยาก อีกทั้งโลกไม่มีวิธีใดในโลกไม่มีกลไกที่ทำให้เราเปลี่ยนโลก
ทั้งโลกได้อย่างสะเด็ดน้ำ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผมจึงถอยมาคิดในขอบเขตที่พอเป็นไปได้ คือ ระดับ
ประเทศ ผมสังกัดและรักประเทศไทยซึ่งเป็นขอบเขตที่ผมพอช่วยเปลี่ยน
ประเทศในทุก ๆ ด้านให้ไปถึงเป้าหมายอุดมคติที่หวังไว้ได้ แต่สิ่งที่ผมทำ
เพื่อเปลี่ยนประเทศจะต้องเชื่อมโยงกับโลกนี้ได้ โลกจะได้ประโยชน์จากสิ่ง
ที่ทำด้วยในที่สุด

วิถีทัศน์หนึ่งของผม จึงเรียกว่า

ท้องถิ่นนิยมกระทบโลกา (Global Localist)

ขอบเขตความเป็นท้องถิ่นนิยม (localist) ของผม คือ **ประเทศไทย** โดยสิ่งต่าง ๆ ที่ผมคิดและทำ ล้วนมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนในทุกด้าน มีจุดเน้นเปลี่ยนประเทศ แต่ขณะเดียวกัน จะพยายามเชื่อมกับโลกเพื่อให้พื้นที่อื่น ๆ ทั่วโลกได้ประโยชน์จากสิ่งที่ผมคิดและทำด้วย

ยกตัวอย่างเช่น ผมคิดโมเดลการสร้างชาติจากฐานมวลชน '**ล่าง ขึ้นบน**' ชักชวนคนไทยทั่วประเทศเข้าร่วม '**สังกัดสร้างชาติ**' โมเดลนี้เป็นรูปแบบใหม่ที่ผมคิดค้นขึ้น ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนทั้งในประเทศไทยและในโลก โดยก่อตั้งองค์กรขับเคลื่อนหลัก คือ **สถาบันการสร้างชาติ (Nation-Building Institute : NBI)** เพื่อเป็นแหล่งบุกเบิกการเรียนรู้ศาสตร์การสร้างชาติ เป็นแหล่งเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งอุดมการณ์ความรักชาติให้กับคนในสังคม เป็นแหล่งสร้าง '**แกนนำคนสร้างชาติ**' และก่อกำเนิด '**ชุมชนสร้างชาติ**' เพื่อช่วยกันดำเนินการตามพิมพ์เขียวการสร้างชาติที่ยอมรับร่วมกัน

ในการวางแนวทางขับเคลื่อนการสร้างชาติ แม้จะมุ่งเพื่อเปลี่ยนประเทศไทย แต่สามารถใช้เป็น '**ต้นแบบ**' ที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนำไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งที่ผ่านมา แนวคิดการสร้างชาติตามพิมพ์เขียวของสถาบันการสร้างชาติ ได้รับความสนใจจาก ฯพณฯ Tun Dr. Mahathir bin Mohamad นายกรัฐมนตรีของประเศมาเลเซีย และได้เริ่มจัดตั้งสถาบันการสร้างชาติมาเลเซีย (NBI Malaysia) ขึ้นแล้ว

รวมทั้ง ได้เริ่มมีการจัดตั้งสถาบันการสร้างชาตินานาชาติ (NBI International) ขึ้น เพื่อเผยแผ่แนวคิดและพิมพ์เขียวการสร้างชาติของไทย ไปสู่ประเทศอื่น ๆ เป็นการสร้างความสัมพันธ์เชิงผลช้ยแบบบวกบวก ให้เกิดระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ผ่านหลักสูตรและกิจกรรมหลากหลายประเภทร่วมกัน

ไม่เพียงเท่านั้น ผมได้วางแผนอนาคตเพื่อให้แนวคิดและแนวทางสร้างชาติตามพิมพ์เขียวนี้ เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยและต่อประเทศอื่น ๆ ในโลกให้มากที่สุด โดยวางเป้าหมายพัฒนาสถาบันการสร้างชาติให้ขยายตัวเติบโตสู่การเป็น **เมืองมหาวิทยาลัยการสร้างชาติ (Nation-Building International University : NBIU)** ในอนาคต

โดยให้มีเมืองที่มหาวิทยาลัยการสร้างชาติ (NBIU City) ตั้งอยู่ที่นั่น ภายในเมืองนี้จะประกอบไปด้วย มหาวิทยาลัย (universities) วิทยาลัย (colleges) สถาบัน (institutes) และศูนย์ต่าง ๆ (centres) มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการสร้างชาติ ตั้งแต่ในระดับชุมชน ระดับชาติ จนถึงระดับโลก ภายในเมืองจะประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย สำหรับการเรียนรู้และการใช้ชีวิตอย่างครบวงจร เพื่อเปิดต้อนรับนักศึกษาและผู้อยู่อาศัย ทั้งจากประเทศไทยและทั่วโลก

ผมได้วางแผนลงรายละเอียด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยและต่อโลกในระยะยาว เช่น ใน **มหาวิทยาลัยการสร้างชาติ** จะตั้งเป้าให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับโลก เป็นฮาร์วาร์ดแห่งเอเชีย (Harvard of Asia) เน้นการศึกษาในศาสตร์และศิลป์การสร้างชาติอย่างบูรณาการ ภายในประกอบด้วยสถาบัน วิทยาลัย และศูนย์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชาติอย่างครอบคลุม อาทิ

...สถาบันการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Institute)

...สถาบันอาหารโลก (World Food Institute)

...สถาบันสุขภาพโลก (World Wellness Institute)

...สถาบันความสุขและความสำเร็จในชีวิต (Happiness and Successful Life Institute)

- 🏛️...สถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations Institute) ซึ่งประกอบไปด้วย ศูนย์ศึกษาความสัมพันธ์ไทยกับรายประเทศในโลกราว 200 ศูนย์
- 🏛️...วิทยาลัยส่งเสริมสมรรถนะขั้นพื้นฐานสากล (Universal Basic Competency College)
- 🏛️...วิทยาลัยรัฐกิจเพื่อการสร้างชาติ (Nation-Building Government College)
- 🏛️...วิทยาลัยประชากิจเพื่อการสร้างชาติ (Nation-Building Civil Society College)
- 🏛️...วิทยาลัยธุรกิจเพื่อการสร้างชาติ (Nation-Building Business College)
- 🏛️...ศูนย์ธุรกิจร่วมทุน (Mutual Business Centre)
- 🏛️...ศูนย์การประกอบการเพื่อสังคม (Social Enterprise Centre)
- 🏛️...ศูนย์ยุทธศาสตร์สู่ประเทศรายได้สูง (Higher Income Country Centre)
- 🏛️...ศูนย์ยุทธศาสตร์แก้ปัญหาความยากจน (Poverty Eradication Centre)
- ...ฯลฯ

นอกจากนี้ ภายในเมืองนี้ ยังตั้งใจให้เป็น ศูนย์กลางด้านสุขภาพของโลก (Wellness Hub) เป็นที่พักอาศัยของผู้มีความสามารถจากทั่วโลก เพื่อเป็นจุดริเริ่มการก้าวกระโดดของประเทศไทย (International Jump Start Thailand Villages) และของผู้สูงอายุจากทั่วโลก (Elderly Healthcare Villages) ในการใช้ชีวิตหลังเกษียณอย่างมีความสุข มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ทั้งโรงพยาบาล ที่พักอาศัย ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ ฯลฯ มีการจัดตั้งโซนเศรษฐกิจ (Economic Park) เน้นการเป็นฐานการผลิตที่ทันสมัยในอุตสาหกรรมและบริการที่สำคัญของประเทศในอนาคต เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า พลังงานทางเลือกต่าง ๆ หุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์ ฯลฯ และพยายามพัฒนาเมืองในเรื่องต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดให้กับประเทศ และเป็นต้นแบบเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับประเทศต่าง ๆ ในโลกด้วย

แม้ผมจะไม่สามารถเปลี่ยนโลกทั้งหมดได้ แต่ผมพยายาม 'เขยื้อนโลก' ได้บางเรื่อง บางจุด และกระตุ้นให้ช่วยกันเขยื้อนโลกในเรื่องเล็ก ๆ ในบางมุม บางด้าน ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วอาจช่วยเปลี่ยนโลกในระยะยาวได้

ที่ผ่านมา ผมได้นำเสนอแนวคิดว่า **โลกเปลี่ยน เพราะคนเขยื้อนโลก (World Setter)**

คนเขยื้อนโลก (World Setter) คือ คนที่ไม่ได้รอคอยให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น แต่ลงแรงทำให้สิ่งที่ปรารถนาดีเกิดขึ้น โดยหวังว่าจะเป็นผู้ "เขยื้อน" อนาคตให้เป็นไปตามอุดมคติของตัวเอง โดยคนเขยื้อนโลก ประกอบด้วย คน 3 กลุ่มย่อย ได้แก่

คนเขย่าโลก (World Shaker) ...คนที่กล้าริเริ่ม กล้าลุกขึ้นมา ชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาสำคัญของโลก ทำให้โลกหันมาสนใจ เพื่อสร้างความตระหนักความตื่นตัว กระตุ้นให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง

คนขยับโลก (World Shifter) ...คนที่นำเสนอทางออกให้กับโลก ชี้ทางให้โลกก้าวไปในทิศทางใหม่ที่ถูกต้องมากขึ้น

คนขยำโลก (World Shaper) ...คนที่ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในบางเรื่อง สร้างผลลัพธ์ชัดเจน มีผลกระทบในระดับโลก ขยายผลไปทั่วโลก จนโลกถูกเปลี่ยนแปลง

คนเขยื้อนโลก : World Setter

คนขยำโลก World Shaker	:	ตระหนักประเด็น Issue Realization
คนขยับโลก World Shifter	:	ขยับทิศทาง Directional Change
คนขยำโลก World Shaper	:	ผลลัพธ์ชัด Concrete Outcome

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (ดร.อันดับ ๑)

คนเขยื้อนโลกทั้ง 3 กลุ่มนี้จำเป็นต่อความก้าวหน้าของโลกและสำคัญมากต่อการสร้างชาติให้สำเร็จ ซึ่งหากสังคมของเรา ประเทศของเรา โลกของเรา มีคนเหล่านี้จำนวนมากขึ้นเราน่าจะได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของโลกในทางที่ดีขึ้นอย่างก้าวกระโดด

บนพื้นฐานความคิดดังกล่าว ผมในฐานะประธานของสถาบันการสร้างชาตินานาชาติ (Nation-Building Institute International - NBII) จึงร่วมกับสถาบันการสร้างชาติมาเลเซีย (NBI Malaysia) จัดงาน International

Conference on Nation-Building (ICNB) 2019 ในวันที่ 26 – 27 พฤศจิกายน 2562 ที่โรงแรมมาเจสติค กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ภายในงานส่วนหนึ่งจะประกอบด้วย World Setter Summit ซึ่งจะรวบรวมกลุ่มคนเขยื้อนโลก (World Setter) คนซึ่งเขย่าโลก ขยับโลก และขยำโลก มาร่วมกันสร้างแรงบันดาลใจ ถ่ายทอดบทเรียนให้กับทุกคน รวมทั้งจะมีการมอบรางวัลให้กับคนที่เข้าข่ายใน 3 ประเภทนี้เป็นครั้งแรกในโลกอีกด้วย

ผมหวังว่า ทุกเรื่องที่ผมจัดจ่อทำเพื่อประเทศไทย จะเป็นต้นแบบได้ดีให้ประเทศอื่น ๆ นำไปใช้ได้ นั่นคือ เป็น Global Localist เมื่อผมเปลี่ยนประเทศได้ผมก็มีความหวังว่า จะกลายเป็น Local Globalist เมื่อผมจากโลกนี้ไปแล้ว เพราะมีคนทั่วโลกช่วยกันทำ และในที่สุด จะเปลี่ยนโลกตามพิมพ์เขียวที่ต้องการได้แท้จริง

4

คิดสร้างสิ่งยิ่งใหญ่ ใส่ใจสิ่งเล็กน้อย (Microscopic Megalophilia)

ผมเป็นคนชอบทำอะไรแบบ 'ยิ่งใหญ่' ขอสร้างศัพท์ภาษาอังกฤษว่า **Megalophilia** หมายถึง คนที่ไม่ชอบทำอะไรเล็ก ๆ มีผลในวงแคบ ๆ แต่ต้องการสร้างสิ่งยิ่งใหญ่ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ก่อประโยชน์แก่ส่วนรวมในวงกว้างมากที่สุด...เท่าที่จะเป็นไปได้ เป้าทะยานใจของผมในเรื่องต่าง ๆ จึงมุ่งทำสิ่งยิ่งใหญ่ให้สำเร็จเสมอ

ขณะเดียวกัน ผมเป็นคนสนใจในรายละเอียด คำนึงแม้เป็นเรื่องเล็ก ๆ เรื่องปลีกย่อยต่าง ๆ พิจารณาว่าจะส่งผลต่อสิ่งยิ่งใหญ่อย่างไร โดยตระหนักว่า สิ่งยิ่งใหญ่เกิดไม่ได้ถ้าละเลยรายละเอียด และตระหนักว่าเรื่องเล็ก ๆ ที่ดูเหมือนไม่สำคัญอาจส่งผลร้ายทำลายเป้าหมายยิ่งใหญ่ได้ ผมจึงใส่ใจแม้เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ละเลย ไม่เพิกเฉย แต่จะคอยกำกับ ควบคุมดูแลอย่างรอบคอบ แก้ไขทันทีเมื่อเกิดปัญหาขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่า เส้นทางสู่สิ่งใหญ่นั้น จะไม่มีสิ่งใดทำให้สะดุดหยุดชะงักลงได้!

วิถีทัศนหนึ่งของผม จึงเรียกว่า
คิดสร้างสิ่งยิ่งใหญ่ ใส่ใจสิ่งเล็กน้อย
(Microscopic Megalophilia)

ผมเป็นคนที่ชอบทำ 'สิ่งยิ่งใหญ่' อยากทำสิ่งที่คนทั้งโลกได้ประโยชน์มากที่สุด ดังนั้น ไม่ว่าทำเรื่องอะไร แทนที่จะทำในสเกลขนาดเล็ก เกิดประโยชน์เฉพาะกลุ่มในวงแคบ ผมจะพยายามเริ่มจากสเกลเล็ก แต่เตรียมตั้งแต่ต้นเพื่อสามารถขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น และในที่สุดเลือกทำในระดับใหญ่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยหวังว่าส่วนรวมในวงกว้างจะได้ประโยชน์มากที่สุด แม้ตอนเริ่มต้นเป็นเพียงการแก้ปัญหาเรื่องเล็ก ๆ ส่วนตัวผมได้ประโยชน์แล้ว แต่ผมไม่หยุดเพียงเท่านั้น จะคิดต่อว่า...

...ทำให้คนรอบตัวได้ประโยชน์จากเรื่องนั้นด้วยได้หรือไม่?

...ทำให้คนในองค์กรได้ประโยชน์จากเรื่องนั้นด้วยได้หรือไม่?

...ทำให้คนในแวดวงนั้นได้ประโยชน์จากเรื่องนั้นด้วยได้หรือไม่?

...ทำให้คนในสังคมได้ประโยชน์จากเรื่องนั้นด้วยได้หรือไม่?

...ทำให้คนในโลกได้ประโยชน์จากเรื่องนั้นด้วยได้หรือไม่?

ในเรื่องอื่น ๆ เช่นกัน ผมจะพยายามถ่ายทอด 'สิ่งดี' ทุกด้านจากความเป็นตัวผม ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมวงกว้างที่สุด โดยตลอดระยะเวลาการทำงานกว่า 40 ปีที่ผ่านมา ผมได้สกัดข้อคิด บทเรียน แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้กลั่นกรองอย่างตกลึกจากความคิดความรู้ประสบการณ์ ถ่ายทอดสู่คนกลุ่มต่าง ๆ เช่น สื่อสารกับทีมงานในองค์กรต่าง ๆ ซึ่งผมเป็นผู้นำอยู่ สื่อสารกับบุคลากรภาครัฐกิจ ภาคธุรกิจ และภาคประชากิจ เมื่อได้รับเชิญเป็นวิทยากร เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ หรือสื่อสารเป็นบทสัมภาษณ์ บทความ ผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ฯลฯ

ที่สำคัญ ผมบอกตัวเองไว้ว่า ทุกอย่างที่ได้คิดดีแล้ว ตกลึกแล้ว ต้องเขียนออกมาเป็น 'หนังสือ' และเผยแพร่ออกไปให้กว้างขวางมากที่สุด เพื่อคนในสังคมได้ความรู้ เกิดปัญญา นำพาชีวิตไปในทิศทางที่ดีขึ้น และช่วย

สร้างสรรค์สังคมในทิศทางที่พึงประสงค์ และเป็นมรดกทางปัญญาที่มีคุณค่ามากที่สุด เพราะสามารถงอกงามในความคิดคนรุ่นต่อ ๆ ไปได้ไม่สิ้นสุด แม้ผมจากโลกนี้ไปแล้ว

ผมจึงตั้งเป้าว่า ตลอดชีวิตจะเขียนหนังสือออกมาให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยมีเป้าหมายเขียนภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยหวังว่าจะสร้างคุณูปการทางความคิดแก่คนทั้งโลก ปัจจุบันเขียนไปแล้ว รวมกว่า 200 เล่มในหลากหลายสาขา และหวังว่าจะเขียนอย่างน้อย 300 – 400 เล่มก่อนจะจากโลกนี้ไป

ผมไม่เพียงตั้งเป้าเชิงปริมาณให้ครบจำนวน แต่ใส่ใจในรายละเอียด ให้ความสำคัญกับคุณภาพของเนื้อหาที่น่าสนใจ จะต้องมีคุณค่าทางปัญญาในระดับสูง นำเสนอแนวคิดใหม่ที่เป็นประโยชน์ประยุกต์ใช้ได้จริง โดยหวังว่าผู้อ่านจะได้รับการเปลี่ยนจากรากฐานความคิดนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมอย่างเป็นธรรมชาติ และสังคมโดยรวมจะได้ประโยชน์ เช่น

...หนังสือชุดการคิด 10 มิติ ผมตั้งใจช่วยให้คนในสังคม ‘คิดเป็น’ จึงพยายามกลั่นกรองนิสสัยการคิดของผม ถ่ายทอดออกมาเป็นหนังสือ 11 เล่ม สอนให้คนเข้าใจการคิดในแต่ละมิติอย่างละเอียด อ่านเข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง

...หนังสือชุดสร้างคน ให้เป็น คนดี เก่ง กล้า ผมเขียนหนังสือ 3 เล่ม ได้แก่ คนดีสร้างได้ : โมเดลบริบูรณ์ธรรม คนเก่งสร้างได้ : โมเดลสมรรถนะ KSL31220 และ คนกล้าสร้างได้ : โมเดลบ้านสามหลัง เพื่อตั้งใจช่วยให้คนในสังคมเป็น ‘คนดีมีพลัง’ เพื่อใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าสูงสุด เป็นกำลังสำคัญในการสร้างชาติ สร้างสังคมให้น่าอยู่ โดยผมจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านได้ประโยชน์มากที่สุด

ในเรื่องอื่น ๆ เช่นกัน ผมจะคิดและทำใน ‘สิ่งยิ่งใหญ่’ เสมอ และในการทำให้ถึงเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ ผมจะใส่ใจในรายละเอียดให้รอบคอบมากที่สุดเสมอ เช่น วางแผนอย่างรอบคอบ ควบคุมอย่างรอบคอบ ทบทวนอย่างรอบคอบ ตรวจสอบอย่างรอบคอบ และจัดการแก้ไขปัญหาทันทีที่เกิดขึ้น ไม่ปล่อยไว้ ไม่มีคำว่า ‘นิ่งนอนใจ’

ยกตัวอย่างเช่น ผมมีเป้าหมายสร้างชาติจากฐานมวลชน ผ่าน **สถาบันการสร้างชาติ (Nation-Building Institute : NBI)** เพื่อสร้าง ‘ผู้นำอุดมการณ์’ ที่เข้มแข็งจำนวนหนึ่ง ทำหน้าที่ขับเคลื่อนเส้นทางการสร้างชาติตามพิมพ์เขียวที่วางไว้ โดยนักศึกษาและเครือข่ายศิษย์เก่าทุกรุ่น จะเป็นแกนนำสำคัญซึ่งต้องร่วมกันเคลื่อนตามทิศทางที่ตกลงกันไว้ เช่น ช่วงเริ่มต้นให้ช่วยกันบุกเบิกจัดตั้งชมรมเยาวชนสร้างชาติ ในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ ให้ครบ 40,000 แห่ง ทุกรุ่นจะได้รับเป้าหมายย่อย ๆ ที่ต้องทำให้สำเร็จ ฯลฯ

NATION-BUILDING INSTITUTE
สถาบันการสร้างชาติ

แม้ผมจะมองในเป้าหมายใหญ่ ให้อิสระในการดำเนินการแก่ทีมงาน แต่ถ้าเห็นว่าปัญหาบางอย่างเกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพรวมทั้งหมด ผมจะไม่ปล่อยไว้แต่จะเข้าไปช่วยจัดการแก้ไข เช่น ผมให้ความสำคัญกับการทำตามข้อตกลง ทุกคนต้องฟังกันและกันและมีวินัยตามข้อตกลงและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถ้ามีสิ่งใดไม่เข้าใจไม่เห็นด้วย สามารถสื่อสาร เสนอแนะ ชักถาม พูดคุยกันได้ แต่ห้ามขัดข้อตกลงโดยพลการหรือทำตามใจตนเอง ไม่สนใจเป้าหมายที่ตกลงกันไว้ ดังนั้น ถ้ามีคน ๆ หนึ่งทำเช่นนี้ แม้เป็นเรื่องเล็ก ๆ แต่ถ้าผมประเมินว่า หากยังเป็นเช่นนี้

ต่อไปคน ๆ นี้อาจสร้างปัญหาใหญ่ให้กับองค์กร และทำให้เป้าหมายใหญ่ล้มเหลวได้ ผมจะให้ความสำคัญและแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ผมคำนึงเรื่องเล็ก ๆ ในรายละเอียด เพราะตระหนักว่าเรื่องเล็ก ๆ บางเรื่องอาจเป็นเหมือน ‘เชื้อโรคร้าย’ เช่น ความผิดปกติของเซลล์มะเร็งเริ่มต้นจะมีขนาดเล็กนิดเดียว แต่ถ้าเราไม่รู้และไม่รีบกำจัดออกไป มันย่อมขยายใหญ่ขึ้น และแพร่กระจายไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างรวดเร็ว จนยากจะกำจัดออกไป และในที่สุดร่างกายทั้งหมดก็จะต้องพ่ายแพ้ต่อเชื้อร้ายและจบชีวิตไปก่อนวัยอันควร

เป้าหมายสร้างสิ่งยิ่งใหญ่จะสำเร็จลุล่วงได้ จึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ในรายละเอียด เพราะเรื่องเล็ก ๆ ที่คนส่วนใหญ่มองข้าม เรื่องนั้นอาจ ‘สำคัญ’ และเป็นเหตุให้เส้นทางสู่เป้าหมายใหญ่ที่ไผ่ฉ่นไว้ พังทลายลงได้..

ตัวอย่างหัวข้อวิชา

- ปรัชญาการสร้างชาติสู่ความเป็นอารยะ
- ภาวะการนำ ภาวะการบริหาร และภาวะคุณธรรมเพื่อการสร้างชาติ
- การออกแบบระบบเพื่อการสร้างชาติ
- หลักสูตรรวมเพื่อการสร้างชาติ
- ศาสตร์และศิลป์ของการเป็นผู้นำเพื่อการสร้างชาติ
- ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเพื่อการสร้างชาติ
- ภาวะการและภาวะไทยด้านเมืองความมั่นคง
- บทเรียนการพัฒนาประเทศแบบก้าวกระโดด
- ยุทธศาสตร์ภาคประชาสังคมเพื่อการสร้างชาติ
- Innovation, Business Competitiveness and Nation-Building
- Business Strategies for Nation-Building
- Education Strategies for Nation-Building
- ฯลฯ

ตารางเรียน

เรียนทุกวันพุธ ระยะเวลา 5 เดือน
วิชาการ : 12.00-18.00 น. งานเลี้ยงสัมพันธ : 18.00-21.00 น.

ระบบการสมัครวิธี Harvard University
Early Rolling Admission
พิจารณาผู้สมัครโดยไม่รอจนถึงวันได้รับสมัคร

สมัคร online หรือ download ใบสมัครที่ <http://nbi.in.th>
(หรือแสกน QR code ด้านล่าง)

☎ 02-711-7474 / 097-050-9368

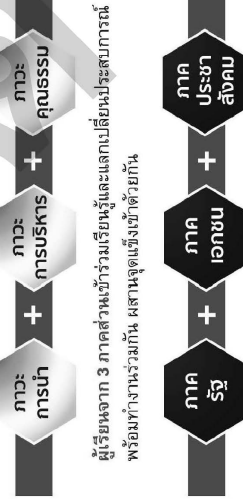
✉ @nbhthailand

✉ admission@nbi.in.th

📱 nationbuildinginstitute

หลักสูตรนักบริหารระดับสูงเพื่อการสร้างชาติ (นสช.)

หลักสูตร นสช. มุ่งจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างผู้เรียนให้มี

เพื่อเริ่ม สร้างสรรค์ บริหาร พัฒนาองค์กรและประเทศให้เติบโต เต็มเข้างพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าอย่างมั่นคง ยั่งยืน สู่อนาคตอย่างมั่นคง

เรียนหลักสูตร นสช. ได้อะไร ?

- เรียนกับวิทยากร ระดับนานาชาติ
- พัฒนาภาวะการนำ การบริหาร การปฏิบัติ
- เครือข่ายกับผู้นำ ทุกภาคส่วนทั่วประเทศ
- ร่วมชุมชนสร้างชาติ ระดับประเทศ
- ทำโครงการต้นแบบ พัฒนาสังคม
- ถอดบทเรียน ดูงาน หน่วยงานชั้นนำ
- พัฒนาตนเองและ องค์กรให้เป็นเลิศ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล
เลขาธิการมูลนิธิอภัยพจน

ฯพณฯ ดร.สุชัย พานิชภักดิ์
อดีตรองนายกรัฐมนตรี

คุณประเสริฐ บุญสัมพันธ์
ประธานกรรมการ บบ. PTT GLOBAL CHEMICAL

ศ.ดร.สุวัชรีย์
สุวรรณสวัสดิ์
อธิการบดี
พระจอมเกล้า
ลาดกระบัง

ฯพณฯ ดร.บรจกัญชัย
อัครเศรณี
อธิบดีกรมการกงสุล
กระทรวงพาณิชย์
และอธิบดีศูนย์
ข่าวการกระทรวงพลังงาน

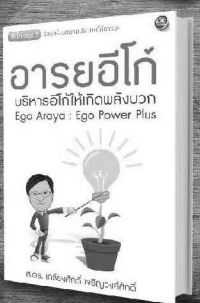
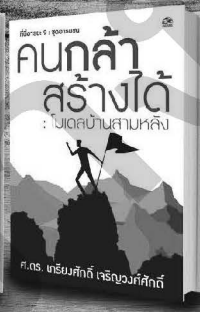
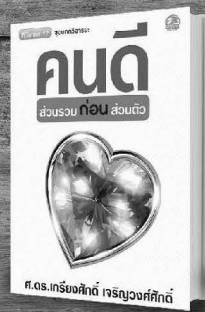
ตัวอย่างวิทยากร

Dr. Kevin P. Colleary
(Brazil)
Harvard University
and Portland University

Mr. Thibault Danjou (France)
European Union (EU)
Commission

Dr. Mehari T. Maru (Ethiopia)
African Union High Level Advisory
Group on Humanitarian Affairs

ที่นี่อารยะ

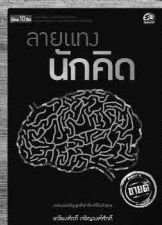

...แหล่งแห่งปัญญาล้ำค่าที่หาได้ใน ตัวคุณ...

ผู้ชนะสิบคิด

กับพบพลีเพิ่มความคิดที่ซ่อนอยู่ในตัวคุณ

ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

ในโลกแห่งระบบที่ซับซ้อน
ผู้ที่คิดเป็นระบบได้ ย่อมได้เปรียบ
หนังสือเล่มนี้ นำเสนอโมเดลคิดเป็นระบบที่แตกต่าง
Dr. Dan Can Do Systematized Model
...การคิดครบระบบ (Systems thinking)
...การคิดเชิงระบบ (Systemic thinking)
...การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic thinking)
รู้คิดให้ครบ เพื่อคว้าผลชัย (outwin) ที่ดีที่สุด

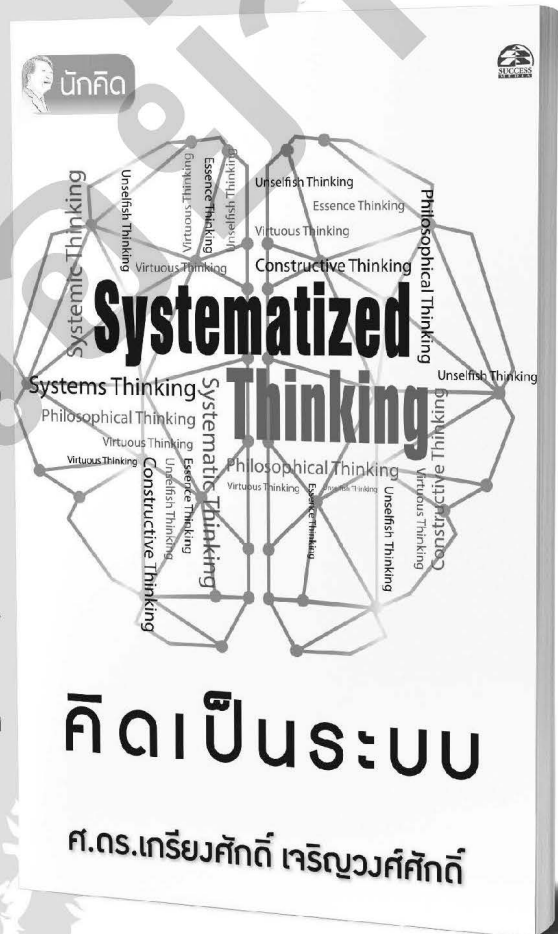
สนใจสั่งซื้อติดต่อ

082-684-5390

Successpublisher

www.successpublisher.com

อารยวิถีทัศน์

คุณค่าแห่งความเป็นคน

“อารยวิถีทัศน์ : คุณค่าแห่งความเป็นคน เป็นหนังสือที่อารยะจริง ๆ เป็นหนังสือไม่ไร้ประโยชน์แต่ให้ความรู้เหมือนหนังสือทั่วไป แต่ให้ความคิดหรือจินตนาการ”

พระครูวินัยธร(มหา)กิตติศักดิ์ โคมสหัส (ศ.สียวน)

- พระครูวินัยธร มหาฐานานุกรมในพระอิสริยยศสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมพรหมญาณโชติโหรส
- ที่ปรึกษาอธิบดีสงฆ์พระเขตพนาวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร
- ถอดสมณศักดิ์ประจํา นสพ. ดี เอเชียน แปซิฟิก นิวส์ และ นสพ. ข่าวสด USA ออกนอกราชอาณาจักร

“...ท่ามกลางความเหลื่อมล้ำ สันห้วงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันนี้ หนังสือ “อารยวิถีทัศน์” จะเป็นจุดแรงบันดาลใจที่สามารถช่วยผลักดันทุกคนที่ได้อ่านให้ยังคงก้าวต่อไปด้วยพลังใจ”

ฯพณฯ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ

• นายกรัฐมนตรีคนที่ 22

“....เป็นหนังสือที่มีคุณค่าที่สุด เพราะเป็นการเตือนผู้อ่านทุกคนให้คำนึงการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า เป็นภูมิปัญญาที่ตนเอง ไพบรรลุถึง “สมรรถนะสูงสุดของตัวเรา”

ฯพณฯ อำนาจ ปะติเส

- อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

“...หนังสือเล่มนี้จะจุดประกายแห่งความคิด และการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน และส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง”

ฯพณฯ รศ.ดร.โกสิน พงกุล

- อดีตประธานรัฐสภา
- อดีตรองนายกรัฐมนตรี
- อดีตรองประธานศาลปกครองสูงสุด

“...ชีวิตคน ๆ หนึ่งที่หาญกล้าอดตัวตนออกมามีแผ่เพราะเห็นว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นที่จะได้เรียนรู้และได้ประโยชน์เพื่อนำไปปรับใช้กับตนเอง นำไปเปลี่ยนแปลงตนเอง”

ฯพณฯ ไชยวัฒน์ ถินสูงศักดิ์

- อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
- อดีตรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

“หนังสือดี ๆ ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อ่าน ... หากผู้อ่านได้ซาบซึ้ง และปรับมุมมองต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่องาน ต่อสังคม และต่อโลกนี้ ในแบบที่อาจารย์เป็น สังคมไทยจะมีคนช่วยทำให้เราอยู่ขึ้นอีกมาก”

พล.ต.อ.สุนทร ชัยชาญวิทย์

- อดีตสมาชิกวุฒิสภา
- อดีตรักษาการผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

“หนังสือนี้เป็นหนังสือที่มีคุณค่าควรแก่การอ่านอย่างยิ่ง และหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ”

ศ.ดร.สุนทร บุญญานุการ

- นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2543 สาขาปรัชญา
- บุคคลดีเด่นของชาติ สาขานักวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2547
- นายกสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย

“หนังสือเล่มนี้จะทำให้แนวคิดหลายอย่างที่เป็ประโยชน์ต่อทั้งตัวท่านเอง ให้ข้อคิดที่มีค่าเกี่ยวกับมุมมองโลก และการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น”

รศ.ดร.นิพนธ์ พัวพงศกร

- นักวิชาการเกียรติคุณสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)
- อดีตประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

“หนังสืออารยวิถีทัศน์ : คุณค่าแห่งความเป็นคน เป็นอีกหนึ่งผลงานคุณภาพของ ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ ที่พลาดไม่ได้ครับ”

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

- ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

© เกรียงศักดิ์ คักดีถีก้อง เกริกไกรเจริญ จรัสธรรมิ นอกเหนือ

วงศ์ วานวันเครือโส สะอาดส่ง

ศักดิ์ จุจอานาจอื่อ โอบอุ้มอวยกุศล ๐๒

นายสรศักดิ์ บุญปาน

- ประธานกรรมการ บริษัท บิเอส จำกัด (มหาชน)

ISBN 978-616-8198-33-9

9 786168 198339

ราคา 285 บาท
หมวด พัฒนาตนเอง